

IM GERRY TEEKENS 1935 - 2019

Gerry Teekens is op 31 oktober overleden in zijn woonplaats Enschede. Gerry was 83. We kennen hem natuurlijk als producer van het label Criss Cross. Een Nederlands label dat meer dan vierhonderd albums uitbracht, vooral van Amerikaanse (post)boppers, en daarmee internationale bekendheid verwierf. Criss Cross werd gerecenseerd in JazzTimes en haalde de populariteitspolls van DownBeat. Beide magazines stonden uitgebreid stil bij Teekens' overlijden. Opmerkelijk voor een Nederlandse producer. Maar Teekens was dan ook eigenlijk een Amerikaanse - of beter gezegd: New Yorkse - jazzcat. De muziek die hij uitbracht, was straight-ahead en moest klinken alsof die in New York was opgenomen, wat steeds vaker ook het geval was.

Musici van eigen bodem kwamen maar mondjesmaat aan bod; denk aan Peter Beets, Jesse van Ruller en Joop van Enkhuizen (als 'Joe Vanenkhuizen'). Aan jazz van vóór Charlie Parker deed hij niet, en impro, rockjazz en wereldjazz liet hij ook aan zich voorbijgaan. Maar juist door die selectie kreeg Criss Cross een eigen identiteit.

Die herkenbaarheid werd tevens versterkt door Max Bolleman, Teekens' favoriete geluidstechnicus. Teekens nam aanvankelijk op in Bollemans studio, maar nam later eenvoudigweg Max mee naar studio's in New York. Zo kreeg hij het gewenste geluid. Nog een voordeel: Max was prettiger in de omgang dan knorrepot Rudy Van Gelder.

Teekens (Den Haag, 5 december 1935) begon als drummer. Hij werkte vanaf 1955 zo'n tien jaar als professioneel muzikant vanuit de regio Den Haag met onder anderen Rob Agerbeek, Rob Franken en Frans Elsen. Daarna kreeg hij genoeg van het reizen en kwam de jazz in het gedrang door de opkomst van de Beatles en de Stones. Teekens haalde een lesbevoegdheid als leraar Duits en vond een baan in Enschede, omdat hem daar een woning werd aangeboden. Hij gaf er fulltime les op het Ichthus College vanaf eind jaren zestig.

Maar de jazz bleef trekken. Decennialang trok hij als een soort marktkoopman met bakken vol lp's - en later cd's -

...vervolg in de rechterkolom

langs jazzclubs en festivals. Hij organiseerde tournees voor Amerikanen die in Europa woonden; neem Johnny Griffin en Dexter Gordon. Later volgden ook Amerikanen die de oceaan moesten oversteken, onder wie Jimmy Raney. De tournees vonden noodgedwongen plaats in de zomervakanties.

Bij een van die tournees stelde Raney voor om nog even de studio in te duiken; zo'n plaat kon dienen als promotie van een volgende tournee. Met de lp 'Raney '81' begon Criss Cross. Teekens ging dat vaker doen: musici opnemen die tóch in Nederland waren. Na exact 25 jaar lesgeven gaf hij zijn 'day job' eraan.

Zoals gezegd: op den duur ging Teekens steeds vaker - met Max in zijn kielzog - naar New York. Daar waren immers de solisten én vooral de door hem zo gewenste ritmesecties aanwezig. Een week New York bestond voor hen uit overdag opnemen - elke dag een andere band - en 's avonds clubs aflopen, op zoek naar talent.

400 PLATEN MET AMBACHTELIJKE BOP

Hij liet zich graag adviseren door gerenommeerde musici. Toen Kirk Lightsey zei dat hij de nog niet zo bekende altsaxofonist Kenny Garrett een kans moest geven, deed hij dat ook. Ook de tenoristen Chris Potter en Eric Alexander mochten bij Criss Cross debutereren. Bolleman (met dank aan ghostwriter Robert Rhoden) vertelt hier boeiend over in zijn autobiografie 'I'm the beat/Of de korte beentjes van Art Blakey'.

Ook oudere musici vonden bij Criss Cross onderdak - neem Chet Baker, Warne Marsh, Pete Christlieb en honderden anderen. Sla de index er maar op na op www.crisscrossjazz.nl. (Die index is nog niet eens compleet, want Chet en Vanenkhuizen staan er niet bij. Er zijn vast meer omissies. Kun je nagaan.)

Vertrouwen, daar draaide het om. Gerry had vooraf altijd een goed gesprek met de bandleider: wat wilde Criss Cross en wat waren volgens Gerry de sterke kanten van een muzikant? Daarna liet hij in de studio de musici grotendeels hun eigen gang gaan. Als ex-muzikant wist hij wat er bij een creatief proces komt kijken. Op den duur werden die gesprekken steeds eenvoudiger, want iedereen wist waar Criss Cross voor stond.

In mei dit jaar bracht Gerry zijn laatste album uit: 'After Life' van Noah Preminger. Zijn zoon Jerry Teekens liet weten aan een verslaggever van de Twentsche Courant/Tubantia dat hij met Gerry's kleindochters het label zal voortzetten. "Het levenswerk van mijn vader mag niet verloren gaan."

Jeroen de Valk